

Polityka oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem w Szkole Podstawowej nr 6 im. Jana Pawła II w Redzie

Wersja skrócona – dla uczniów

Wstęp

Wprowadziliśmy w szkole zasady bezpiecznych relacji między dorosłymi a dziećmi, a także wzajemnych relacji pomiędzy dziećmi, które mają na celu zapewnienie uczniom ochrony przed krzywdzeniem. Zbiór takich zasad w naszej szkole nosi nazwę „Polityka oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem.”

W tym dokumencie znajdziesz między innymi informacje o tym, jak rozpoznać krzywdzenie, jak i komu zgłaszać gdy Tobie lub innemu dziecku dzieje się krzywda.

Mówi on jakie zachowania między dorosłymi a dziećmi w szkole oraz między samymi dziećmi są niedopuszczalne. Znajdziesz tu także zasady bezpiecznego korzystania z Internetu na terenie szkoły.

§1

Objaśnienie pojęć używanych w tym dokumencie

1. **Pracownik** - to każda osoba pracująca w szkole – nauczyciele, pracownicy sekretariatu, panie sprzątaczkі, a także wolontariusze, praktykanci lub osoby odbywające staż.
2. **Dziecko, małoletni** – to każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. **Uczeń** – każde dziecko uczęszczające do Szkoły Podstawowej nr 6 im. Jana Pawła II w Redzie.
4. **Opiekun dziecka** – rodzic dziecka lub inny jego opiekun prawny.
5. **Krzywdzenie dziecka** – popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika szkoły, lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
6. **Zachowanie agresywne** – to gwałtowne, zamierzone działanie w formie fizycznej lub słownej prowadzące do wyrządzenia komuś lub czemuś szkody, straty, bólu.

§2

Formy krzywdzenia

1. **przemoc fizyczna** – to między innymi: policzkowanie, szarpanie, szczypanie, kopanie, duszenie, bicie otwartą ręką, pięścią lub przedmiotami. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być m. in. złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne. Przemoc fizyczna powoduje lub może spowodować utratę zdrowia bądź też zagrażać życiu,

2. **przemoc emocjonalna** – to między innymi: poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, nieustanna krytyka, wytykanie z powodu odmienności, wciąganie dziecka w konflikt osób dorosłych.
3. **przemoc seksualna** – to naruszenie sfery intymnej dziecka przez np. dotykane w okolicy miejsc intymnych, zmuszanie do oglądania nagich osób, robienie zdjęć lub filmów z udziałem dziecka bez odzieży,
4. **zaniedbywanie** – to niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych małoletniego przez rodzica lub opiekuna prawnego, niezapewnienie mu odpowiedniego jedzenia, ubrań, schronienia, opieki medycznej, bezpieczeństwa, braku dozoru nad wypełnianiem obowiązku szkolnego.

§3

Zasady zachowania się pracowników szkoły wobec dzieci

Komunikacja z dziećmi

1. W komunikacji z dziećmi pracownik zachowuje cierpliwość i szacunek.
2. Pracownicy słuchają uważnie dzieci i udzielają im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
3. Pracownicy nie mogą zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka.
4. Nie wolno krzyczeć na dzieci. Jednak w sytuacji związanej z zagrożeniem bezpieczeństwa dzieci dopuszczalne jest komunikowanie poleceń lub nakazów donośnym głosem.
5. Rozmowy z dzieckiem na osobności mogą prowadzić jedynie nauczyciele, pedagodzy, psycholog szkolny.
6. Pracownikom nie wolno zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
7. Pracownik nie może proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, ani zachęcać do ich używania.
8. Jeśli dziecko czuje się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów osób dorosłych pracujących w szkole, może o tym powiedzieć nauczycielowi lub zaufanej osobie dorosłej w szkole i może oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.

Kontakt fizyczny z dziećmi

1. Pracownikom nie wolno:

- a) naruszać nietykalności cielesnej dziecka (np. poprzez bicie, szturchanie, popychanie, szczypanie);
 - b) dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny;
 - c) angażować się w aktywności takie jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.
2. Przykłady sytuacji, w których kontakt fizyczny uznaje się za uzasadniony, konieczny:
- a) udzielanie pierwszej pomocy;
 - b) interwencja w sytuacji zagrożenia w celu ochrony zdrowia i/ lub życia dzieci lub pracowników;
 - c) pokaz wykonania ćwiczenia;
 - d) asekuracja podczas wykonywania ćwiczeń;
 - e) czynności pielęgnacyjne i higieniczne (np. pomoc w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu i w korzystaniu z toalety) – u dzieci najmłodszych oraz w sytuacji związanej z określoną niepełnosprawnością dziecka.
3. W sytuacjach wymagających interwencji w przebieralniach przy sali gimnastycznej (np. bójka między uczniami, konieczność udzielenia pomocy uczniowi), nauczyciel po uprzednim wyraźnym zakomunikowaniu zamiaru wejścia (pukanie i komunikat słowny) jest uprawniony do wstępu do szatni.
4. Podczas wycieczek z noclegiem niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju.

Kontakty pracowników z dziećmi poza godzinami pracy

1. Kontakt z uczniami powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy.
2. Pracownicy nie mogą zapraszać uczniów do swojego miejsca zamieszkania.
3. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, nauczyciel zobowiązany jest poinformować o tym dyrekcję, a rodzice, opiekunowie dzieci muszą wyrazić pisemną zgodę na taki kontakt.
4. Właściwą formą komunikacji nauczycieli z dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (dziennik elektroniczny, szkolny e-mail, telefon służbowy).
5. Możliwe są kontakty nauczyciela z dziećmi za pośrednictwem komunikatorów internetowych, jednak wyłącznie dla potrzeb przekazywania informacji związanych z obowiązkami szkolnymi. Kontakt taki odbywa się w czatach grupowych, a do grupy, oprócz nauczyciela i uczniów, powinien przynależeć drugi nauczyciel oraz przynajmniej jeden przedstawiciel rodziców uczniów.

6. Prywatne kontakty pracowników z dziećmi poprzez kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych) są niedozwolone.

§4

Zasady zachowania się dzieci wobec innych dzieci

Każdy uczeń jest zobowiązany do przestrzegania poniższych zasad:

1. Traktuj kolegów/koleżanki z należyтым szacunkiem.
2. Słuchaj innych, gdy mówią, nie przerywaj innym, gdy się wypowiadają.
3. Pamiętaj, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, jeśli nie naruszają one dobra osobistego innych osób.
4. Przestrzegaj zasad bezpieczeństwa obowiązujących w placówce (nie narażaj innych na niebezpieczeństwo).
5. Konflikty rozwiązuj w sposób społecznie akceptowalny: wycisz się, uspokój, zatrzymaj niepotrzebną kłótnię, zanim stracisz nad sobą kontrolę, powiedz, co według Ciebie jest problemem, co jest przyczyną nieporozumienia, czego oczekujesz.
6. Słuchaj co mówi druga osoba, jakie są jej odczucia, czego ona oczekuje.
7. Wymyślcie rozwiązanie, które będzie dobre dla Was obojga.
8. Pamiętaj! Jeśli nie uda się Wam rozwiązać konfliktu, zawsze możecie zwrócić się o pomoc do nauczyciela/pedagoga/psychologa. Konflikt można rozwiązać metodą mediacji.
9. Nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda, zawsze poinformuj o tym nauczyciela/pedagoga/psychologa.
10. Nie wolno Ci bić, szturchać, popychać innego dziecka.
11. Nigdy nie dotykaj kolegi/koleżanki w sposób, który może być uznany za nieprzystoity lub niestosowny.
12. Nie wolno Ci przezywać, wyśmiewać, obgadywać, ośmieszać, zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać innych uczniów – zarówno w kontakcie bezpośrednim jak w mediach społecznościowych.
13. Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach Twoich kolegów i koleżanek.
14. Nie zwracaj się w sposób wulgarny do innych.
15. Bądź tolerancyjny - szanuj odmienny wygląd, przekonania, wierzenia, poglądy innych.
16. Szanuj prywatność innych, nie przeglądaj prywatnych rzeczy.
17. Nie wolno Ci nagrywać ani rozpowszechniać wizerunku kolegi/koleżanki bez jego/jej wyraźnej zgody.

18. Szanuj rzeczy osobiste i mienie kolegów/koleżanek.
19. Jeśli chcesz pożyczyć jakąś rzecz od kolegi/koleżanki, zapytaj.
20. Nie namawiaj innych do krzywdzenia.
21. Nie przynoś do szkoły niedozwolonych substancji, nie zachęcaj innych do ich stosowania.

§5

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych

Bezpieczeństwo online

1. Ze szkolnych komputerów uczniowie mogą korzystać jedynie pod opieką i kontrolą nauczyciela na zajęciach lekcyjnych.
2. Podczas pracy na szkolnych komputerach uczniowie są zobowiązani do przestrzegania regulaminu pracowni komputerowej oraz do stosowania się do poleceń nauczyciela.
3. W trakcie lekcji osobiste urządzenia elektroniczne uczniowie mają obowiązek mieć wyłączone lub wyciszone i schowane (plecak, torba, szafka skrytkowa).
4. Dostęp dzieci do szkolnej sieci internetowej poprzez ich prywatne urządzenia jest zabroniony.
5. Szkolna sieć internetowa jest zabezpieczona przed dostępem do niewłaściwych treści oraz przed złośliwym oprogramowaniem.
6. Komputery w pracowni oraz w klasach są monitorowane pod względem treści, które są na nich wyszukiwane i wyświetlane.
7. Zdjęcia oraz inne treści publikowane w Internecie nie mogą naruszać godności i prawa do prywatności innych osób – uczniów i pracowników szkoły.
8. Gdy uczeń chce udostępnić / opublikować zdjęcia, na których znajduje się wizerunek innego ucznia lub pracownika szkoły musi najpierw uzyskać zgodę tej osoby.

§6

Zasady ochrony wizerunku dziecka

1. Nie jest dozwolone utrwalanie wizerunku dziecka dla celów prywatnych poprzez filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie.
2. Zgodę na publikację wizerunku dziecka wyrażają rodzice w formie pisemnej.
3. Dziecko może nie wyrazić zgody na utrwalanie jego wizerunku lub publikowanie go w Internecie.

4. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekunów na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

§7

Sposoby postępowania w przypadku doznania aktów krzywdzenia

W przypadku gdy:

1. Dziecko doświadczyło krzywdzenia **ze strony innego ucznia/innych uczniów** lub było świadkiem przemocy, może poinformować o tym: wychowawcę lub nauczyciela lub psychologa lub pedagoga lub dyrektora. Wskazani przez dyrektora pracownicy podejmą działania, aby:
 - 1) zapewnić bezpieczeństwo zgłaszającemu dziecku i innym osobom doznającym przemocy,
 - 2) zapewnić dziecku wsparcie,
 - 3) wyjaśnić sytuację,
 - 4) ustalić dalszy sposób postępowania,
 - 5) wyciągnąć konsekwencje wobec osoby/osób stosującej/cych przemoc zgodnie ze Statutem szkoły i przepisami prawa,
 - 6) zapewnić, aby szkoła była miejscem wolnym od przemocy i agresji.
2. Dziecko doświadczyło krzywdzenia **ze strony dorosłego**, również rodzica, opiekuna, lub było świadkiem przemocy, może poinformować o tym: wychowawcę lub nauczyciela lub psychologa lub pedagoga lub dyrektora (inną osobę niż ta, która stosowała przemoc).
3. Osoba, do której trafi zgłoszenie podejmie działania:
 - 1) przewidziane w regulacjach szkolnych – Polityce i procedurach ochrony dzieci przed krzywdzeniem, które zapewnią dzieciom bezpieczeństwo oraz zapobiegają dalszym niedozwolonym zachowaniom,
 - 2) przewidziane przepisami prawa jak: powiadomienie Sądu, powiadomienie Policji, powiadomienie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.
4. Drogi uczniu:
 - 3) Pamiętaj, jesteś chroniony prawnie przed czynami niedozwolonymi osób powyżej 17-go roku życia. Każda osoba, która podejmie się czynności niedozwolonych zostanie ukarana zgodnie z obowiązującymi przepisami.
 - 4) Pamiętaj, że w przypadku, gdy nie jesteś pewna/y czy dane zachowanie jest przemocą (także dotyczy przemocy w Internecie), czy jest zachowaniem niedozwolonym zawsze możesz podejść do pedagoga lub psychologa szkolnego (którego gabinet znajduje się na I. piętrze w nowym budynku), gdzie uzyskasz pomoc, wyjaśnienie, ustalicie dalsze działania.

- 5) Ważne jest, abyś zwrócił/zwróciła się do kogoś o pomoc, gdyż wtedy szybciej problem, który się pojawia, można rozwiązać! Sam/a problemu nie rozwiążesz! Nie zawsze wychowawca, nauczyciel czy inny pracownik szkoły jest w stanie zauważyć, że w Twoim otoczeniu dzieje się coś niedobrego.
- 6) Dzieci i młodzież, a także ich rodzice mają zapewnione wsparcie w formie bezpłatnej infolinii czynnej 7 dni w tygodniu. To Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka **800 12 12 12**.